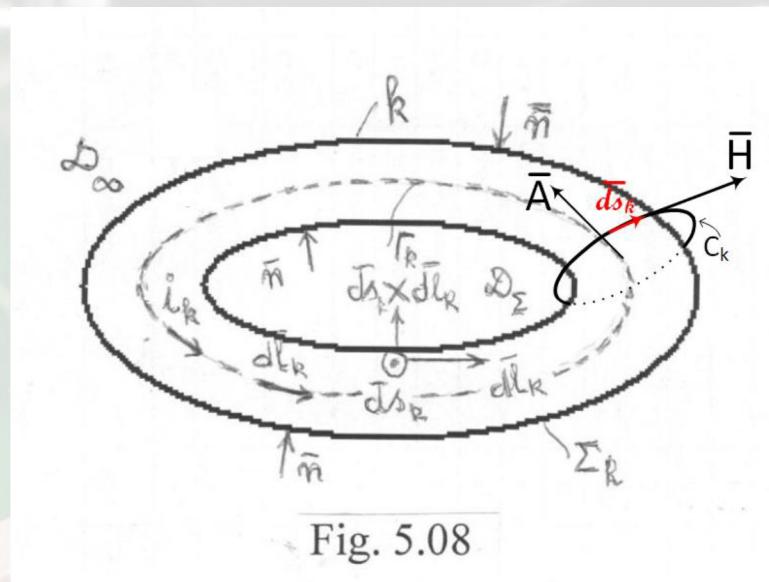

Capitolul 4

Bobine electrice. Circuite magnetice

4.4. Energia câmpului magnetic al unui sistem de conductoare filiforme închise, parcuse de curenți de conducție

Se consideră un sistem de n conductoare filiforme, în circuite închise, parcuse de către un curent electric de conducție i_k , $k = 1 \div n$ plasate într-un mediu magnetic liniar D_∞ , izotrop, infinit extins și neparcurs de curenți de conducție (Fig. 5.08). În aceste condiții se poate considera: $\bar{J} = 0$, $\bar{B} = \mu \bar{H}$.

Densitatea energiei magnetice este (expresia analitică se va demonstra în capitolul 5 al cursului, în cadrul analizei Teoremei energiei electromagnetice (*Teorema Poynting*)):

$$w_m = \frac{1}{2} \bar{H} \cdot \bar{B}. \quad (1)$$

Similar cazului analizei câmpului electric, unde s-a introdus pe lângă vectorul intensitatea câmp electric \bar{E} , pentru studiul fenomenelor electrice, mărimea scalară potențial electric V , definit prin relația $\bar{E} = -\text{grad}V$ și în cazul analizei fenomenelor în câmp magnetic, pe lângă inducția magnetică \bar{B} , se introduce mărimea vectorială *potențial magnetic vector* \bar{A} , definit de relația $\bar{B} = \text{rot} \bar{A}$.

Densitatea de volum din relația (1) devine:

$$w_m = \frac{1}{2} \bar{H} \cdot \text{rot} \bar{A}.$$

Considerând identitatea algebrică $\operatorname{div}(\overline{A} \times \overline{H}) = \overline{H} \cdot \operatorname{rot} \overline{A} - \overline{A} \cdot \operatorname{rot} \overline{H}$ se elimină $\overline{H} \cdot \operatorname{rot} \overline{A}$ din relația de mai sus, astfel încât se obține

$$w_m = \frac{1}{2} \left[\operatorname{div}(\overline{A} \times \overline{H}) + \overline{A} \cdot \operatorname{rot} \overline{H} \right],$$

în care $\operatorname{rot} \overline{H} = \overline{J} = 0$.

Densitatea de volum a energiei magnetice devine,

$$w_m = \frac{1}{2} \operatorname{div}(\overline{A} \times \overline{H}).$$

Energia magnetică din întregul domeniu D_∞ se determină prin integrare, domeniul de integrare având ca limită Σ pe lângă suprafața Σ_∞ și alte suprafete limită Σ_k ($k = 1 \div n$).

$$W_m = \frac{1}{2} \oint_{D_\infty} \operatorname{div}(\overline{A} \times \overline{H}) dv = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n \oint_{\Sigma_k} (\overline{A} \times \overline{H}) \cdot \overline{n} dA + \frac{1}{2} \int_{\Sigma_\infty} (\overline{A} \times \overline{H}) \cdot \overline{n} dA.$$

Dar, conform Fig. 5.8, elementul de arie orientat, care se asociază suprafetei mărginite de curba închisă C_k ce definește linia de câmp magnetic, are expresia $\overline{n} dA = - \overline{ds}_k \times \overline{dl}_k$.

Expresia energiei magnetice W_m devine:

$$W_m = - \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n \oint_{\Sigma_k} (\overline{A} \times \overline{H}) \cdot (\overline{ds}_k \times \overline{dl}_k) = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n \oint_{\Sigma_k} (\overline{H} \times \overline{A}) \cdot (\overline{ds}_k \times \overline{dl}_k).$$

Conform relației algebrice $(\overline{a} \times \overline{b})(\overline{c} \times \overline{d}) = (\overline{ac})(\overline{bd}) - (\overline{ad})(\overline{bc})$, se obține următoarea expresie a energiei magnetice:

$$W_m = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n \left[\oint_{\Gamma_k} \overline{H} \cdot \overline{ds}_k \oint_{C_k} \overline{A} \cdot \overline{dl}_k - \oint_{C_k} \overline{H} \cdot \overline{dl}_k \oint_{\Gamma_k} \overline{A} \cdot \overline{ds} \right],$$

în care

$$\oint_{\Gamma_k} \overline{H} \cdot \overline{ds}_k = i_k,$$

$$\oint_{C_k} \overline{A} \cdot \overline{dl}_k = \Phi_k,$$

$$\oint_{C_k} \overline{H} \cdot \overline{dl}_k = 0 \quad (\overline{H} \perp \overline{dl}_k).$$

Cu aceste notații, energia magnetică are expresia:

$$W_m = \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n i_k \Phi_k. \quad (2)$$

Aceasta mai poate fi exprimată fie numai funcție de curenti și inductivități L_{jk} , fie numai funcție de fluxuri magnetice și coeficienți de permeanță λ_{jk} :

$$W_m(x_1, x_2 \dots x_p; i_1, i_2, \dots, i_n) = \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n L_{jk} i_j i_k$$

$$W_m(x_1, x_2 \dots x_p; \Phi_1, \Phi_2, \dots, \Phi_n) = \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n \lambda_{jk} \Phi_j \Phi_k.$$

în care x_p sunt coordonatele generalizate corespunzătoare celor p grade de libertate ale sistemului de n conductoare.

Cazuri particulare

a. Pentru cazul unei singure bobine ($n = 1$):

$$W_m = \frac{1}{2} \Phi i = \frac{1}{2} L i^2 = \frac{1}{2} \frac{\Phi^2}{L};$$

b. Pentru cazul a două bobine ($n = 2$):

$$W_m = \frac{1}{2} L_{11} i_1^2 + \frac{1}{2} L_{12} i_1 i_2 + \frac{1}{2} L_{21} i_2 i_1 + \frac{1}{2} L_{22} i_2^2$$

sau deoarece $L_{12} = L_{21}$:

$$W_m = \frac{1}{2} L_{11} i_1^2 + L_{12} i_1 i_2 + \frac{1}{2} L_{22} i_2^2.$$

Obs.: Termenii care sunt asociați cu inductivitățile de cuplaj se consideră cu "semn" conform asocierii dintre bornele polarizate și sensul curentului electric de conducție în cazul bobinelor cuplate magnetic.

4.5. Teoremele forțelor generalizate în câmp magnetic

Pentru determinarea energiei și a forței din câmpul magnetic considerăm un sistem de n bobine cuplate magnetic alimentate cu curenti de conducție i_k ($k = 1 \div n$) (Fig. 5.19).

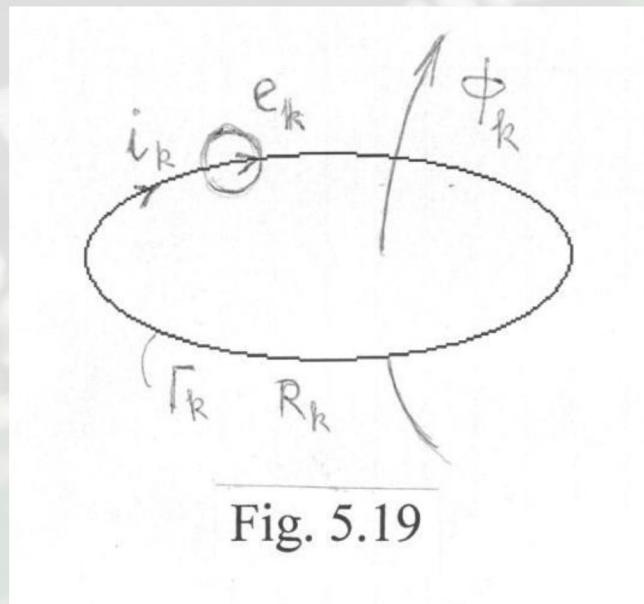

Fig. 5.19

Puterea absorbită de sistem este: $P_m = \sum_{k=1}^n u_k i_k$.

Înmulțind cu dt , notând $u_k dt = d\Phi_k$ și $P_m dt = dW_m$, se poate scrie expresia energiei elementare a sistemului sub forma:

$$dW_m = \sum_{k=1}^n i_k d\Phi_k.$$

Poziția relativă a fiecărei bobine din sistem este descrisă printr-un număr de p coordinate generalizate ce pot fi modificate prin intermediul unor forțe generalizate, notate X_s ($s = 1 \div p$) care efectuează lucru mecanic asupra sistemului de bobine. Astfel, în expresia de mai sus, apare încă un termen, cel asociat lucrului mecanic efectuat de aceste forțe:

$$\sum_{k=1}^n i_k d\Phi_k = dW_m + \sum_{s=1}^p X_s dx_s$$

sau

$$dW_m = \sum_{k=1}^n i_k d\Phi_k - \sum_{s=1}^p X_s dx_s. \quad (1)$$

a) Calculul forțelor la flux magnetic constant

Pentru acest caz se consideră energia magnetică descrisă în funcție de coordonate generalizate ale sistemului și de fluxurile magnetic ale bobinelor, sub forma:

$$W_m = W_m(x_1, x_2, \dots, x_p, ; \Phi_1, \Phi_2, \dots, \Phi_n).$$

Se exprima diferențiala acesteia în funcție de aceste variabile:

$$dW_m = \sum_{s=1}^p \frac{\partial W_m}{\partial x_s} dx_s + \sum_{k=1}^n \frac{\partial W_m}{\partial \Phi_k} d\Phi_k \quad (2)$$

Deoarece fluxurile sunt constante $d\Phi_k = 0$.

Identificând în aceste condiții relațiile (1) și (2), se obține *prima teoremă a forțelor generalizate în câmp magnetic*:

$$X_s = - \left(\frac{\partial W_m}{\partial x_s} \right)_{\Phi=\text{ct.}} .$$

b) Calculul forțelor la curent electric constant

Se exprimă energia magnetică în funcție de coordonate și curentii bobinelor:

$$W_m = W_m(x_1, x_2, \dots, x_p, ; i_1, i_2, \dots, i_n).$$

Din diferențiala

$$d(\Phi_k i_k) = i_k d\Phi_k + \Phi_k di_k,$$

înlocuind termenul $i_k d\Phi_k$ în ecuația (1) rezultă:

$$dW_m = \sum_{k=1}^n [d(\Phi_k i_k) - \Phi_k di_k] - \sum_{s=1}^p X_s dx_s$$

sau

$$d \left[\sum_{k=1}^n \Phi_k i_k - W_m \right] = \sum_{k=1}^n \Phi_k di_k + \sum_{s=1}^p X_s dx_s. \quad (3)$$

Mărimea $W_m^* = \sum_{k=1}^n \Phi_k i_k - W_m$ se numește *coenergie magnetică*.

Înlocuind expresia acesteia în (3) se obține coenergia magnetică elementară:

$$dW_m^* = \sum_{k=1}^n \Phi_k di_k + \sum_{s=1}^p X_s dx_s, \quad (4)$$

care se exprimă în funcție de variabilele x_s și i_k :

$$dW_m^* = \sum_{s=1}^p \frac{\partial W_m^*}{\partial x_s} dx_s + \sum_{k=1}^n \frac{\partial W_m^*}{\partial i_k} di_k. \quad (5)$$

Deoarece curenții sunt constanți $di_k = 0$.

Identificând în aceste condiții relațiile (4) și (5) se obține *a doua teoremă a forțelor generalizate în câmp magnetic*:

$$X_s = \left(\frac{\partial W_m^*}{\partial x_s} \right)_{i=\text{ct.}}. \quad (6)$$

Aplicații

- 1) Forța de interacție dintre un fir conductor, rectiliniu, infinit de lung și un cadru conductor dreptunghiular, coplanar cu firul, conductoarele fiind străbătute de curenții de conducție i_1 și i_2 (Fig. 5.20).

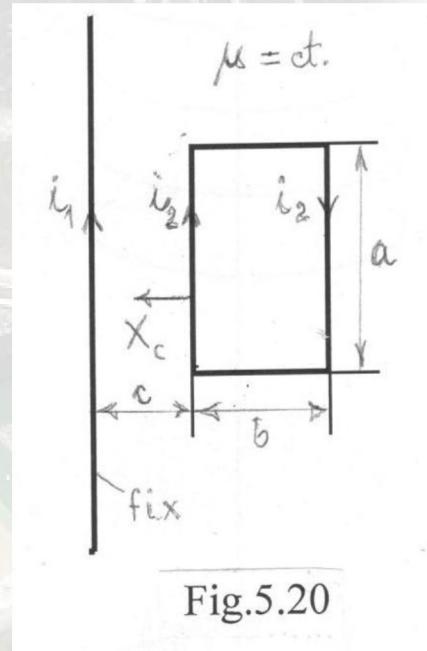

Fig.5.20

Soluție

S-a demonstrat la paragraful 4.2.g. că inductivitățile mutuale satisfac relația:

$$L_{12} = L_{21} = \frac{\mu A}{2\pi} \ln\left(\frac{b+c}{c}\right).$$

Energia magnetică din câmpul magnetic al sistemului este:

$$W_m = \frac{1}{2} L_{11} i_1^2 + \frac{1}{2} L_{22} i_2^2 + L_{12} i_1 i_2,$$

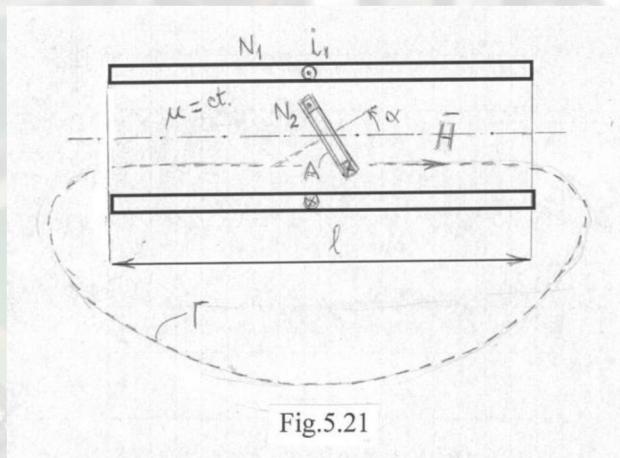
în care, primii doi termeni sunt constanți.

Forța care acționează asupra cadrului este:

$$F = \left(\frac{\partial W_m}{\partial c} \right)_{i=ct.} = \frac{\partial L_{12}}{\partial c} i_1 i_2 = \frac{\mu a}{2\pi} i_1 i_2 \frac{c}{b+c} \frac{c-b-c}{c^2} = - \frac{\mu}{2\pi} \frac{ab}{c(b+c)} i_1 i_2.$$

Forța acționează în sensul micșorării coordonatei generalizate c .

- 2) Cuplul de interacțiune dintre un solenoid de lungime l și o bobină plată (Fig. 5.21) ambele parcuse de curenti de conductie.

Soluție.

Se aplică teorema Ampere $\oint_{\Gamma} \bar{H} \cdot d\bar{l} = \Theta_{S_r}$ și se obține:

$$H l = N_1 i_1 \Rightarrow H = \frac{N_1 i_1}{l}.$$

Pe baza legii legăturii în câmp magnetic se obține:

$$B = \frac{\mu N_1 i_1}{l}.$$

Considerând aria bobinei plate A , se exprimă fluxul magnetic fascicular de cuplaj sub forma:

$$\Phi_{f21} = AB \cos \alpha,$$

iar inductivitatea mutuală:

$$L_{21} = \frac{\Phi_{21}}{i_1} = \frac{N_2 \Phi_{f21}}{i_1} = \frac{N_2 AB \cos \alpha}{i_1} = \frac{\mu N_1 N_2 A \cos \alpha}{l}.$$

Dar $\frac{\mu N_1 N_2 A}{l} = L_{21\max}$, astfel încât:

$$L_{21} = L_{21\max} \cos \alpha.$$

Energia magnetică este:

$$W_m = \frac{1}{2} L_{11} i_1^2 + \frac{1}{2} L_{22} i_2^2 + L_{21} i_2 i_1,$$

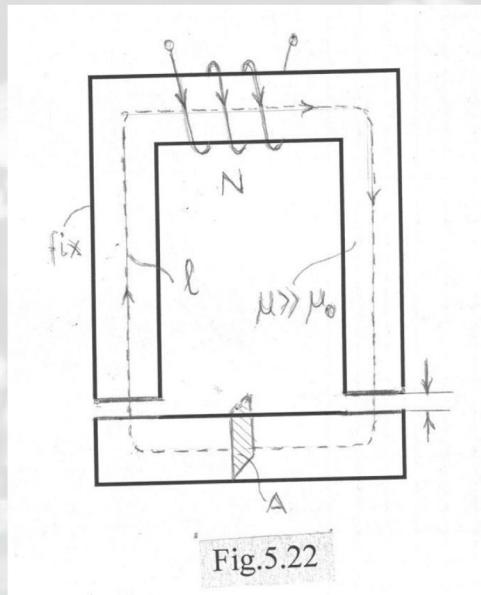
relație în care primii doi termeni sunt constanți.

Cuplul care acționează asupra bobinei mobile este:

$$C = \left(\frac{\partial W_m}{\partial \alpha} \right)_{i=\text{ct.}} = i_1 i_2 \frac{\partial L_{21}}{\partial \alpha} = -L_{21\max} i_1 i_2 \sin \alpha < 0 \text{ sau } > 0,$$

în condiția $\alpha \in \left(0, \frac{\pi}{2} \right)$, unde s-a avut în vedere că α este cuprins între 0 și $\frac{\pi}{2}$, astfel încât $\sin \alpha > 0$.

3) Forță portantă a unui electromagnet cu N spire parcuse de un curent de conducție de intensitate i , asupra unei bare feromagneticice. Electromagnetul are o lungime l și are un întrefier de grosime δ (Fig. 5.22).

Soluție.

Reluctanța circuitului magnetic este:

$$R_m = \frac{l}{\mu A} + \frac{2\delta}{\mu_0 A} \approx \frac{2\delta}{\mu_0 A}$$

deoarece, dacă se consideră $\mu \gg \mu_0$, atunci $\frac{l}{\mu A} \ll \frac{2\delta}{\mu_0 A}$.

Inductivitatea bobinei are expresia:

$$L = \frac{N^2}{R_m} = \frac{\mu_0 A N^2}{2\delta},$$

iar energia magnetică se scrie:

$$W_m = \frac{1}{2} L i^2 = \frac{\mu_0 N^2 i^2 A}{4\delta}.$$

Cu a doua teoremă a forțelor generalizate, ($i = \text{ct.}$) se obține forță de atracție a armăturii mobile

$$F = \left(\frac{\partial W_m}{\partial \delta} \right)_{i=\text{ct.}} = \frac{\mu_0 N^2 i^2 A}{4} \left(-\frac{1}{\delta^2} \right) = -\frac{\mu_0 N^2 i^2 A}{4 \delta^2}.$$

Cu prima teoremă a forțelor generalizate ($\Phi = \text{ct.}$) se utilizează expresia energiei magnetice definită prin fluxul magnetic:

$$W_m = \frac{1}{2} \frac{\Phi^2}{L}.$$

Forța generalizată este, la flux constant,

$$F = -\left(\frac{\partial W_m}{\partial \delta} \right)_{\Phi=\text{ct.}} = \frac{1}{2} \frac{\Phi^2}{L^2} \frac{\partial L}{\partial \delta} = \frac{1}{2} i^2 \frac{\partial L}{\partial \delta},$$

în care $\frac{\partial L}{\partial \delta} = -\frac{\mu_0 A N^2}{2 \delta^2}.$

Înlocuind corespunzător, rezultă expresia forței exercitată de electromagnet:

$$F = -\frac{\mu_0 N^2 i^2 A}{4 \delta^2}$$

identică cu cea obținută pentru cazul i constant.